ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen — Yıl 12, sayı 7 (149)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 1 Nisan 1985

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

EVREN-ÖZAL DİKTATÖRLÜĞÜNDEN KURTULMAK İSTEYENLER: SOL BİRLİK'LE BİRLEŞİN !

Sol Birlik demokrasi isteyen herkese sesleniyor

ABD İLE SİA'NIN YENİLENMESİNE, YENİ BİR IMF ANLAŞMASINA HAYIR DİYELİM !

Faşist rejimin icazetli partilerinden istifaların, ANAP kongrelerindeki itişmelerin tozu-dumanı altında, ABD'nin ülkemiz üzerindeki egemenliğini pekiştiren yeni adımlar atılıyor. Halklarımızın ekmeğini, yaşamını, geleceğini ilgilendiren çok önemli iki yeni kölelik anlaşması için pazarlıklar yürüyor.

Genel Kurmay Başkanı Üruğ, Mart ayında sona erecek olan ABD ile Savunma Işbirliği Anlaşması ve yeni bir MUTABAKAT Anlaşması için Pentagon'a pazarlığa gitti. Amerikancı generaller bu halk ve barış düşmanı rejime ABD-NATO desteğinin sürmesi karşılığında, ABD'ye yeni üsler, nükleer, kimyasal silah depoları teklif ediyor. ABD jandarması olarak yeni görevler üstlenmeyi öneriyorlar. Genel Kurmay Başkanı bu uğursuz pazarlıkta, Pentagon'la mutabık kalmış olacak ki, bir "Liyakat nişanı" ile geri geldi. İç ve dış basında, Yunanistan'dan sökülecek ABD üslerinin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na taşınacağı, Türkiye'nin, ABD için öneminin şimdi daha da arttığı haberleri yoğunlaştı.

Yine bugünlerde, Ankara'da bir üst düzey İMF heyeti halklarımıza dayatılacak yeni bir kemerleri sıktırma anlaşması hazırlıyor. Özal önce "5 yıl kemer sıkacağız, ama düze çıkacağız demişti. 5 yıl geçti. Daha bir kaç ay önce "düze çıktık, İMF anlaşmasını yenilemeye artık gerek yok" diyordu. Bugün aynı Özal "İMF anlaşmasını bir yıl daha uzatmak gerekiyor" diyor. Gerçekte bu yalnız kandırma ve oyalamacanın en hayasız bir örneği değildir. Bu bir itiraftır. Beş yıldır halkımıza kan kusturan ekonomik önlemlerin, sürekli artan dış borçları ödetmek için halklarımızın lokmasına haciz koymaktan başka bir işe yaramadığının kanıtıdır. Evren-Özal çetesi başta kaldıkça, halklarımız daha uzun yıllar kemer sıkmak zorunda kalacaktır. Ve gün günden daha kötü

Arkası sayfa 6'da

Sol'un Tarihsel Görevi

İşsizliği önlemek, ekmeğimizi büyütmek, Washington'un şamaroğlanı olmaktan kurtulmak, Kürt ulusunu vahşi baskılardan korumak; demokrasiye ulaşılmadan bunların hiçbiri olanaklı değildir. Emekçilerin, yurtseverlerin sıralarında bu görüş şimdi daha da güç kazanıyor. Halka demokrasi diye yutturulmak istenen bu rejimde demokrasiye özgü hiçbir kuralın işlemediği, hiçbir kurumun var olmadığı ortaya çıktıkça, demokrasiye gerçekten geçilmesi, bunun yolunun açılması için erken seçime gidilmesi istemi güç kazanıyor.

1960'lı ve 70'li yıllarda gericiliğin, faşist güçlerin demokratik hak ve özgürlüklere, demokratik kurumlara yönelik saldırılarının karşısına en önde sol güçler dikilmişti. 1961 Anayasasının demokratik ögelerini en başta sol güçler savundu. Özgürlük, kısıtlanmamış demokrasi düşüncesini halka en başta sol güçler taşıdılar. Sol, 12 Eylül 1980 sonrasında en ağır baskıları göze alarak demokrasi için savaştı, savaşıyor.

Şimdi demokrasiye gereksinim duyanların cephesi genişliyor. Komünistlerin, solun, sosyal demokrat görüşleri savunanların yanısıra geleneksel tutucu çevrelerin içinde de demokrasi için savaşım fikri güç kazanıyor. Burada bir yenilik var. 19 Mart günlü yazısında DYP'nin bir ilçe kongresindeki izlenimlerini aktaran N. Ilıcak bile, herşey "Tıpkı eskiden olduğu gibi. Yenilik, DYP'nin bir misyon olarak demokrasiyi savunması, hak, hukuk, adalet mefhumlarının kongrelerde işlenmesi" diyor. Işbirlikçi oligarşinin kalemşörü Ilıcak gibilerin bu yenilikten hiç de göstermek istedikleri gibi hoşnut olmadıkları bellidir. Bu bir yana, DYP sözcüleri ger-

Arkası sayfa 6'da

Cumhuriyet'ten Geriye Ne Kaldı ?

Türkiye, bağımsız, egemen bir ülke mi? Türkiye'de kendi yurttaşlarını koruyan bir yönetim var mı? Adana İncirlik'teki Amerikan üssünde çalışan işçilere yapılan saldırı bu soruların yanıtını apaçık ortaya koydu.

Şimdi coplarla, kurt köpekleriyle işçilerimize saldıran Amerikan görevlileri ellerini kollarını sallayarak Adana'da dolaşıyorlar, İncirlik üssü hiçbir şey olmamış gibi faaliyetine devam ediyor. Hergün yurtsever, solcu insanlarımızı otuzar-kırkar tutuklayıp, kamuoyuna "bölücü, yıkıcı çete mensupları" diye tanıtan Evren-Özal yönetimi, yabancı bir devletin askerlerinin kendi ülkemizde işçilerimize pervasızca saldırmaları karşısında, bu açık terör karşısında susuyor.

Susuyorlar ve basını, kamuoyu odaklarını yasaklarla susturuyorlar. Amerikan emperyalizmine karşı tek bir ses yükselmesin istiyorlar. Çünkü Başbakan Özal, Washington'a gidiyor. Amerikan yönetimiyle 1980'de imzalanmış olan Savunma İşbirliği Anlaşması-SİA adlı kölelik anlaşmasının uzatılması sorununu görüşecek. Buna karşılık daha çok silah, daha çok borç dilenecek. "Biraz daha dolar verirseniz Yunanistan halkının ülkesinden atmak istediği üslerinizi de alırız" diyecek. Özal, Evren ve daha geçen gün Washington'dan, ABD'ye üstün hizmetlerde bulunduğu için liyakat madalyası almış olan Genel Kurmay Başkanı Üruğ böyle anlaştılar.

Ülkemizde geçmişte 6. Filo'ya

Arkası sayfa 6'da

TÜRKİYE'NİN ABD ÜSLERİNE İHTİYACI VAR MI ?

13 Mart 1985 Çarşamba günü, İncirlik üssündeki Amerikan askerleri, üzerlerinin aranmasına itiraz eden Türk işçilerine kurt köpekleri ve coplarla saldırdılar. Aralarında Türk Harb-İş Adana Şube Başkanı'nın da bulunduğu dokuz işçimiz bu saldırıda yaralandı.

İncirlik'teki Amerikan saldırısı, adına "ortak savunma tesisi" denilen topraklarımızdaki irili-ufaklı tam 60 üssün kime, neye hizmet ettiği, bu üslerin ülkemizde ne aradığı sorusunu bir kez daha gündeme getiriyor. Bu sorulara açık yanıtlar verebilmek için konu üzerinde somut konuşmak gerekiyor.

Herşeyden önce, bu üslerin statüsünü yeniden düzenleyen 1980 tarihli Savunma İşbirliği Anlaşması, bundan önce ve sonraki bir dizi ikili anlaşma, ulusal egemenlik haklarımızın ABD'nin ipoteği altına sokulmasından başka bir şey değildir. Örneğin 5 Mart 1959 tarihli ikili anlaşma, Türkiye halkının ABD'nin istemediği bir hükümeti işbaşına getirmesini, ülkemize "dolaylı bir tecavüz" diye niteliyor. Böyle bir durumda, ABD'ye topraklarımızdaki üsleri kullanarak Türkiye'ye müdahale yetkisini tanıyor. 26 yıl önce Meclislerden bile geçirilmeyen bu ikili anlaşmanın yü-

Arkası sayfa 7'de

PARTİMİZİ GÜÇLENDİRMEDEN ÜLKEMİZİ KURTARAMAYIZ!

65. YILDÖNÜMÜNDE HER ŞEY TKP'Nİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN!

ÖRGÜTLÜ EĞİTİM, BİREYSEL ÖĞRENİM

İstanbul'dan Deniz Yoldaş parti örgütü "Marksist-Leninist teoriyi öğrenmek, yaratıcı düşünmeyi ve bilgi edinme yetisini geliştirir. Derin ideolojik bilinç ve devrimciye özgü moral nitelikler edinmeye yardımcı olur. Politik savaşım içinde bilgi edinme çabası, bu bilgiyi derin bilince dönüştürmeyi zorunlu kılar. İnsan ancak karmaşık teorik sorunları inceleyip anladığı zaman parti politikasını daha sağlam kavrayabilir ve onu herkesin önünde daha etkili savunabilir" diye yazıyor. Bu saptamalar, kuşkusuz Mart ayı başında başlayan TKP 1985 yılı Parti eğitimi döneminin de hedeflerini dile getiriyor. Atılım'ın 15 Şubat 1985 sayısında yer alan "Parti eğitimini yeni bir düzeye yükseltmek için" başlıklı yazıda bu eğitimin amacı "üye ve sempatizanların partinin önüne koyduğu savaşım hedeflerini başarıyla gerçekleştirecek düzeye yükselmesine katkıda bulunmak" olarak saptanmıştı.

Aynı yazıda, eğitimin örgütlü bir şekilde, sekreter yoldaşların yönetim ve sorumluluğunda yapılacağı da belirtilmişti. Bildiğimiz gibi, denetim, örgütlü çalışmanın ayrılmaz bir parçasıdır. Öyleyse denetim mekanizmasını parti eğitiminde nasıl uygulayacağız?

Parti eğitiminde denetim, sekreterler ve eğitilenler tarafından, karşılıklı, iki yanlı olarak uygulanacak. Sekreterler, verilen materyallerin okunmasından sonra eğitilenlere okudukları ile ilgili sorular yöneltecekler. Onların konuyu ne ölçüde özümsediklerini ölçecekler. Burada sekreterler, eğitim broşüründe yer alan soruları sormalı, ama onlarla yetinmemelidirler. Her sekreter, eğitim gören her bir kişinin teorik düzeyini, içinde bulunduğu savaşım koşullarını göz önünde tutarak ayrıca sorular hazırlamalıdır. Burada sekreterler, sadece broşürdeki bilgilerin tekrarını gerektiren sorular sormaktan kaçınmalı, konunun ne ölçüde özümsendiğini anlamaya yarayacak, düşünmeye özendirici sorular geliştirmelidirler.

Eğitimdeki denetim mekanizması aşağıdan yukarıya doğru da, eğitilenlerin anlamadıkları konuları, noktaları, kavram ve sözcükleri sekreterlerine sormaları şeklinde işleyecektir. Elbette sekreterler kendi yöneltttikleri ve kendilerine yöneltilen soruları yanıtlayabilmek için her çabayı göstermelidirler.

Partiyle bağı kopuk yoldaşlar ise, sorularını Atılım'ın yazışma adresine yollayabilirler.

Eğitim, yani konuların öğrenilmesi, öğretilmesi, sorular sorulması ve yaratıcı fikirler edinilmesi, bir bütün olarak kişinin savaşım yeteneğinin artırılması işi örgütlü olarak yapılacaktır. Buna karşılık, eğitim broşürlerinin, konuyla ilgili Marksist-Leninist klasikler ve parti belgelerinin okunup öğrenilmesi ise ağırlıkla bireysel olacaktır. Eğitilen, söz konusu ders materyallerini mutlaka tek başına okumalı, içindekileri öğrenmeye çalışmalıdır. Ders materyallerini bireysel olarak öğrenmek çabası olmadan eğitimden hiçbir yarar sağlanamaz.

Sekreterler eğitim broşürüne ek olarak okunacak kitap ve parti belgelerinin hangisinin hangi aşamada okunacağını da eğitilenlere bildirmelidirler. Örneğin, "İşçi Sınıfının Tarihsel Misyonu" konusuyla bağlı olarak, okunmak üzere, ana yardımcı araç olarak Marks ve Engels'in "Komünist Partisi Manifestosu"nun "Burjuvalar ve Proleterler" başlığını taşıyan birinci bölümü ve zaman kaldığı ölçüde diğer bölümleri, konuyla ilgili parti belgeleri olarak da "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri"nin "Sosyal Yapı" başlıklı 4. bölümü, TKP 5. Kongresine sunulan MK Çalışma Raporu'nun "1973-1983 yıllarına genel bir bakış" başlıklı bölümü "İşçi sınıfının savaşımı" başlıklı kısmı verilmişti. Sekreter gerekirse, bu materyallerin bazılarının, eğitim broşürünün okunması bitirildikten sonra okunmasını da isteyebilir. Burada amaç, eğitim broşüründeki bilgilerin gerek Marksizm-Leninizm klasikleriyle, gerekse parti politikasıyla daha iyi bağlanmasını sağlamaktır.

Sekreterlere düşen bir diğer iş ise, teorik yazı okuma alışkanlığı az olan yoldaşlara, önemli gördükleri bazı cümleleri, kavramları gerekirse tek tek açıklamaktır. Bu yoldaşların pratik bilgilerini teoriyle tamamlamalarına özel bir özen göstermektir.

Sekreter yoldaşların, bütün eğitim için önlerine koyacakları bir diğer hedef ise, eğitilenlerin, bütün bir eğitim dönemi sonunda, sistemli kitap okuma alışkanlığı edinmeleridir. Bunun hemen kazanılamayacağı unutulmamalıdır.

Bireysel öğrenim sırasında, tek başına okumada nelere dikkat edeceğiz? Anlamadığımız yerleri tekrar okuyarak anlamadığımız yeri, düşünceyi, ya da kelimeyi saptayacağız. Olanaklıysa not edeceğiz. Hızlı değil, durup düşünerek okuyacağız. Düşünerek okumak, bize, teoriyle parti politikasını ve her ikisiyle de gerçek yaşamı daha iyi birbirine bağlamak, öğrendiklerimize ve öğrendiklerimizin aklımıza getirdiklerine dayanarak, neler yapmamız gerektiğine karar vermek olanağı verecektir. "Yüksek sesle değil, düşünerek" okuyacağız. Yazılanların ne amaçla yazıldığını, ne anlatılmak istendiğini anlamaya çaba sarfederek okuyacağız. Olanaklıysa, okuduklarımızı birkaç gün sonra yeniden gözden geçireceğiz. Okurken not çıkarmayı, plan ya da özet çıkarmayı yeğleye-

Arkası sayfa 7'de

Komünist
YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

Yazışma Devam Etmelidir

● Özgür DİNÇ

"Radyoya yazı yazmaya başladığım ilk günlerde ayda dört yazı hedefini koymuş olmama karşın, yazı yazmaya bir türlü alışamıyordum. Zor geliyordu bana. Salt hedefime ulaşmayı düşünüyordum. Hep yazabileceğim bir konunun çıkmasını bekliyordum. Ama bugün, yarışma sayesinde geldiğim noktada, olaylara, gelişmelere karşı daha duyarlı davranabiliyorum. Gözlemci yanlarım gelişti. Olayların altında yatan nedenleri daha kolaylıkla çözümleyebiliyorum. Daha derinlemesine ve geniş düşünüyorum. İlk aylarda önüme bir yazı konusunun, bir haberin çıkmasını beklerken, artık bugün her konuyu bir yazı malzemesi olarak görüyorum. Yazı yazmak benim bir alışkanlığım haline geldi.

Son günlerde, radyodan yarışmanın bir yılının dolmak üzere olduğuna ilişkin yayınlar yapılıyor. Radyomun başında bunları dinlerken şöyle düşündüm. Parti merkez organlarına yazı ve haber göndermeye öyle alıştım ki, yarışma bitse bile ben yine yazacaktım. Sonra, her geçen gün yeni yeni yarışmacılar da katılmıyor mu aramıza? O zaman bu yarışma bitmemelidir diye düşündüm. Adı yarışma olsun olmasın, bu yazışma devam etmelidir. Hem de daha yükseltilerek.

Bu yarışmaya bizi radyomuz, Atılım çağırmıştı. Parti bizi, parti basınını güçlendirmeye çağırmıştı. Şimdi biz radyo dinleyenleri, yarışmacılar olarak sizlere çağrı yapıyoruz. Bu yarışma sona ermemelidir. Parti merkez organları ile yazışma devam etmelidir. Yarışmacı dostlarımızın tümünün benim bu düşünceme bu istemime katılacağına inanıyorum.

'Daha çok haber, daha çok yazı, parti basınını güçlendir!' Bir yıllık yarışma bize bu belgiyi kazandırdı. Onu daha da yükselteceğiz."

MİHAİL SERGEYEVİÇ GORBAÇOV SBKP MK GENEL SEKRETERLİĞİNE SEÇİLDİ

10 Mart 1985'de SBKP MK Genel Sekreteri K. U. Çernenko'nun ağır bir hastalık sonucu hayata gözlerini yumması üzerine 11 Mart 1985'de SBKP MK Olağanüstü Plenumu toplandı. Plenum'da Mihail Sergeyeviç Gorbaçov SBKP MK Genel Sekreteri görevine oybirliği ile seçildi.

SBKP MK Genel Sekreteri M. S. Gorbaçov Plenum'da yaptığı konuşmada Çernenko'nun yaşam ve çalışmalarını değerlendirdi, partinin önünde duran görevlere değindi.

"Tüm gücünü ve bilgisini ülke ekonomisinin gelişmesine, halkın genlik ve kültür düzeyinin yükseltilmesine, ülke güvenliğinin sağlanmasına, dünyada barışın korunması ve güçlenmesine" veren K. U. Çernenko'yu "sadık bir Leninci, SBKP ve Sovyet devletinin, uluslararası komünist hareketin üstün bir faaliyetçisi, duyarlı bir yüreğe ve büyük bir örgütçü yeteneğine sahip bir insan" olarak niteleyen Gorbaçov özetle şöyle dedi:

"Y. V. Andropov ve K. U. Çernenko' nun katkılarıyla 26. Kongre'de ve onu izleyen MK Plenumlarında belirlenen stratejik çizgi değişmedi, değişmiyor. Bu çizgi ülkenin sosyal-ekonomik gelişmesini hızlandırma, toplumsal yaşamın tüm yanlarını iyileştirme çizgisidir. Halk ekonomisini entansiv gelişme raylarına oturtmada çözümleyici dönüşümü sağlama görevi önümüzde duruyor. Kısa bir zamanda en ileri bilimsel-teknik konumlara, toplumsal emek üretkenliğinde en üst dünya düzeyine ulaşmalıyız, ulaşmak zorundayız.

"İnsanın yaşam koşullarının iyileştirilmesi, kuşkusuz, onun ortak davaya giderek artan katkısına dayanmak zorundadır. Bu ilkeden sapıldığı her yerde, sosyalist toplumda birlik ve istikrarın ana ögesi olan sosyal adalet, kaçınılmazlıkla çiğnenir.

"Parti, iç politikada ana görevlerden biri olarak demokrasinin, halkın tüm sosyalist özyönetim sisteminin daha da iyileştirilmesini ve geliştirilmesini görüyor.

"Parti, Sovyet, devlet ve toplum örgütlerinin çalışmaları üzerine bilgilendirmeyi ileride de genişletmek zorundayız. V. I. Lenin devletin, yığınların bilinciyle güçlü olduğunu söylüyordu. Bizim pratiğimiz bu saptamayı bütünüyle doğrulamıştır."

SBKP MK Genel Sekreteri Gorbaçov daha sonra dış politika konularına değindi. SSCB'nin dış politika alanındaki rotasının barış ve ilerleme rotası olduğunu kaydettikten sonra özetle şöyle dedi:

"Parti ve devlet için birinci görev, en yakın kavga arkadaşlarımız ve bağlaşıklarımız olan yüce sosyalist topluluk ülkeleriyle kardeşçe dostluğu korumak ve her bakımdan güçlendirmektir. Biz, Çin H. C. ile ilişkilerin ciddi biçimde iyileşmesini istiyoruz ve bunun karşılıklılık temelinde olanaklı olduğuna inanıyoruz.

"Sovyetler Birliği halkların sömürge ezgisinden kurtuluş savaşımlarını her zaman desteklemiştir. Ve bugün de bizim sempatimiz, bağımsızlığını güçlendirme ve sosyal yenilenme yolunda yürüyen Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinden yanadır.

"Kapitalist ülkelerle ilişkilere gelince, şunları söylemek isterdim: Biz, Lenin barış rotasını, barış içinde yanyana yaşama rotasını kararlılıkla sürdüreceğiz.

Mihail Sergeyeviç Gorbaçov 2 Mart 1931'de, Stavropol bölgesinde bir köylü ailesinde dünyaya geldi. 1952'de SBKP üyesi oldu. 1955'de Moskova'da hukuk, 1967'de Stavropol'da tarım yüksek öğrenimini bitirdi. 1955'ten bu yana komünist gençlik ve parti örgütlerinde çalıştı. 1971'de SBKP MK üyesi, 1978'de MK Sekreteri ve 1980'de Politik Büro üyesi oldu.

"İnsanlık hiçbir zaman bugünkü kadar korkunç bir tehlikeyle karşı karşıya olmamıştır. Oluşan bu durumdan tek akılcı çıkış yolu, karşı karşıya bulunan güçlerin, en başta nükleer alanda, silahlanma yarışına son verilmesi ve silahlanmanın uzaya yayılmasının önlenmesi konusunda anlaşmaya varmalarıdır. SSCB'nin Cenevre görüşmelerine yaklaşımı iyi biliniyor. Biz Birleşik Amerika ve NATO ülkeleri üzerinde tek yanlı yarar için, askersel üstünlük için çabalamıyoruz. Biz silahlanma yarışının sürdürülmesini değil, durdurulmasını istiyoruz. Biz uzayda ya da yeryüzünde, yeni yeni silah sistemlerinin yaratılmasını değil, birikmiş silahların gerçekten ve önemli ölçüde azaltılmasını istiyoruz. İsteriz ki, Cenevre görüşmelerinde karşı taraf SSCB' nin konumunu anlasın ve buna karşılık versin. O zaman anlaşmaya varmak olanaklı olur. Halklar rahat bir nefes alır.

"SBKP doğası gereği enternasyonalist bir partidir. Öteki ülkelerdeki dostlarımız emin olabilirler ki, barış ve sosyal ilerleme savaşımında Lenin'in partisi, her zaman olduğu gibi, kardeş komünist ve işçi partileriyle, devrimci-demokrat partilerle sıkı işbirliği yapacak, tüm devrimci güçlerin birlikteliğinden ve aktif eylem birliğinden yana tutum alacaktır.

"SBKP'nin 27. Kongresine doğru ilerlerken Merkez Komitesi etrafında kenetlenmiş bulunan halk ve parti yurdumuz Sovyetler Birliği'nin daha da zenginleşmesi ve güçlenmesi, sosyalizmin yaratıcı güçlerinin daha da serpilip gelişmesi için elden geleni yapacaktır."

SBKP MK Genel Sekreteri M. S. Gorbaçov'un konuşması tüm dünyada geniş yankı uyandırdı. Bu arada, SBKP'nin 26. Kongresinde ve onu izleyen Plenumlarda belirlenen stratejinin, Sovyet devletinin ardıcıl barış politikasının kararlılıkla sürdürüleceğinin vurgulanması tüm ilerici kamuoyu, bütün barış yanlısı güçler tarafından memnunlukla karşılandı.

Sovyet devletinin konjonktürel değişikliklerden etkilenmeyen bu ilkesel politikası, K. U. Çernenko'nun cenaze törenine katılmak üzere Moskova'ya giden T. Özal'ın Sovyet Başbakanı N. Tihonov ile yaptığı görüşmede de ifadesini buldu.

TKP MK Genel Sekreteri H. Kutlu'nun SBKP MK Genel Sekreteri M. S. Gorbaçov'a gönderdiği kutlama mesajında belirttiği gibi, "Türkiye Komünist Partisi ülkemiz ile SSCB arasındaki ilişkilerin barış içinde yanyana yaşama, dostluk ve işbirliği ilkeleri temelinde gelişmesi, SSCB ve Türkiye halkları arasındaki dostluk ve kardeşlik bağlarının güçlenmesi için, bugüne dek olduğu gibi, bundan sonra da hiçbir çabadan geri durmayacaktır."

"Kolay Yaşam" Arayanların Hayal Kırıklığı

● Orhan GEDİZ

"Demokratik Almanya Cumhuriyeti'ne dönmek istiyorum, çünkü Federal Almanya Cumhuriyeti'nde kendimi yabancı hissediyorum", "İş bulamıyoruz, ülkemize dönmek istiyoruz", "ülkemize dönmek istiyoruz, çünkü FAC'nde bizim ve çocuklarımızın geleceği için en küçük umut bile yok", "Ben FAC'ndeki yaşam koşullarından, insan haklarından ve mesleki olanaklardan hayal kırıklığına uğradım", "Batı'nın yaşam biçiminin reklam propagandaları sonucu bende FAC'ndeki yaşamla ilgili yanlış görüşler doğmuştu. Şimdi gerçekleri gördüm, sosyalizmi kapitalizme tercih ediyorum ve hemen vatanıma dönmek istiyorum".

Bunlar DAC basınında yayınlanan, bu ülkenin geçmiş yıllarda FAC'ne göç etmiş eski vatandaşlarının mektuplarından alınmış satırlardır. "Neues Deutschland" gazetesi, "kolay yaşam" ve "kolay kazanç" için ülkesini terkeden 20 binden fazla kişinin, ASBP Merkez Komitesine, DAC Devlet Konseyi'ne, Bakanlar Kurulu'na ve yerel erk yönetimlerine başvurarak ülkelerine geri dönme isteğinde bulunduklarını açıkladı. ADN ajansı, DAC'ndeki yetkili organların, Alman halkının Hitler faşizminden kurtuluşunun 40. yıldönümünde, FAC' nden DAC'ne dönmek isteyenlerin durumunu görüşmeye başladığını belirtti.

FAC'ne göç etmiş 20 binden fazla kişinin ülkeleri DAC'ne dönme isteminde bulunmaları, DAC yöneticileri halkı ve sosyalizmin dostları için sürpriz olmadı. Çünkü onlar, emperyalist propaganda merkezlerinin reklamcılığı sonucu kapitalizm üstüne, FAC'ndeki yaşam üstüne kimilerinin kafalarında oluşan temelsiz görüşlerin, hayallerin çok kısa bir süre içinde sabun köpüğü gibi söneceğini iyi biliyorlardı. Eğer

Arkası Sayfa 7'de

SON POLİTİK GELİŞMELERDEN ÇIKARILACAK KİMİ SONUÇLAR

● Selim ÖZKAN

Durum nedir? Son zamanlarda ortaya çıkan politik gelişmelerin anlamı nedir?

6 Kasım seçimleriyle yaratılmak istenen sözde demokrasi tablosu artık parça parça dökülmektedir. "İktidarlı, muhalefetli, demokratik parlamenter bir demokrasi" imajı çökmüştür. Bunu en iyi, MDP ve HP'nin içine düştüğü durum kanıtlamaktadır. Özal hükümetinin uygulamalarının geniş bir kesimde artan bir tepkiyle karşılaştığı, ANAP'ın çekişmeler içinde sallandığı bir dönemde, MDP ve HP gibi "muhalefet" partilerinin güçlenecekleri yerde parçalanmaları, erimeleri bunların gerçek niteliğini, sahteliğini ortaya sermiştir. Sahte muhalefet partilerine sahip olan bu demokrasi tablosu da sahtedir.

Sahte muhalefetin çökmesi öte yandan, gerçek muhalefetin parlamento dışında olduğunu ve giderek daha da güç kazanmakta olduğunu gösteriyor. Genel politik af ve "erken seçim" istemlerinin daha da güçlü bir şekilde dile getirilmesi, komünistlerden, solculardan, SODEP, DYP'ye, öteki muhalefet güçlerine kadar, parlamento dışı muhalefetin gücünü ve etkisini artırdığının bir başka kanıtı oluyor. Ama bu, henüz, işbirlikçi oligarşinin ulusal hıyanet ve yıkım politikasının önünü kesmeye yetmiyor.

Şimdi, sahte muhalefetin ve onunla birlikte düzmece demokrasi tablosunun çökmesiyle, diktatörlük sipsivri ortaya çıkmıştır. Bu, faşist diktatörlüğün göstermelik demokrasi oyununun kendi ayağına daha da dolanmasına neden oluyor. Elinde, erken seçim istemine karşı çıkmak için "geçerli" hiçbir gerekçe kalmıyor. Bu istem ise, eriyip giden muhalefetten sonra, iktidarı da tehlikeye sokacak bir nitelik kazanmayı sürdürüyor. Özal hükümetinin uygulamalarına tepki duyan geniş yığınların, erken seçim istemi çevresinde birleşerek rejimi daha güç durumlara sokması olasılığı artıyor.

İşte bu nedenledir ki, rejim, sahte demokrasi tablosunu onarmanın yollarını arıyor. Yeni manevralarla zayıflığını aşmaya, güç toplamaya çalışıyor. İşbirlikçi oligarşi muhalefeti birbirine düşürerek güçsüzleştirmek, yasal muhalefet partilerini uysallaştırarak, şu ya da bu yoldan bir tür yeni MDP'ler, yeni HP'ler yaratarak halkın tepkisini kendi çizdiği sınırların dışına çıkmasını önlemek istiyor.

Bülent Ulusu etrafında "Milli Koalisyon sözlerinin ardından, şimdi Mehmet Yazar yeniden piyasaya sürüldü. Mehmet Yazar "merkez ile sağ'ı bütünleştirecektir" deniyor. Daha açıkça söylersek Yazar'ın militarist generallerle DYP'yi uzlaştıracak bir işlev görmesi isteniyor. Böylesi bir işlev için Mehmet Yazar'ın seçilmesi raslantı değildir. Yazar, Türkiye Burjuvazisinin "yığın örgütü" olan Odalar Birliği'nin Başkanıdır.

Son dönemde burjuvazinin Özal'ın ekonomik politikasından zarar gören kesimi hızla genişlemekte, bu kesimin tepkisi artmaktadır. Odalar Birliği başkanı Yazar'ın, ekonomik politikada kimi değişiklikler istemiyle bu tepkiyi zaman zaman seslendirdiği de biliniyor. Bunlar gözönüne alındığında, Mehmet Yazar'ın ortaya çıkışının, rejime dokunmadan, uygulanan ekonomik politikada ne olduğu belli olmayan bir takım değişiklik önerileriyle, rejimle hoşnutsuz burjuva kesimlerini bütünleştirme çabasından başka birşey olmadığı ortaya çıkıyor. Yazar'ı DYP'ye başkan olarak dayatma, bu yolla bu partinin demokrasiye ilişkin istemlerini törpüleme, olmadı bu partiyi bölme denemesi, burjuvazi içinde giderek derinleşen çelişkilerin rejim açısından tehlikeli boyutlara ulaşmasını önleme arayışıdır.

DYP Genel Başkanı ise, "DYP'yi muvazaa partisi yaptırmayacağız" demektedir. Bu partinin Genel Başkanyardımcısı Kocayusufpaşaoğlu'nun, şantajlar karşısındaki tutumu "Biz kimseden emir alıp kurulmadık, kimsenin emriyle kapanmayız" sözleriyle dile getirmiştir. İhsan Sabri Çağlayangil ise, rejimden söz etmeme, yalnızca ekonomi alanında alternatif getirme önerileri karşısında, "Siyasi alanda gerçek demokrasi getirilmeden, ne enflasyon aşağı çekilebilir, ne işsizlik önlenebilir" görüşünü savunmaktadır.

Diktatörlük karşıtı muhalefeti güçten düşürme çabaları çok çeşitli biçimlerde yürütülüyor. Son zamanlarda mevcut politik güçlerin nasıl saflaştığı konusunda bir tartışma tekrar alevlenmiştir. Kimileri bu ayırımı bir yanda "sağ", karşı yanda ise "sol" olara koymaktadır.

Bu tür bir ayırım erkendir. Demokrasinin, özgürlüklerin olmadığı, sol'un yasaklı olduğu ortamda sağ ile sol arasında açık bir çizgi çekmek için gerekli veriler somut belirememektedir. Bu koşullarda, bir yanda Anayasası, yasaklamaları, süngüsü sahte parlamentosu ile diktatörlük, karşı yanda ise bu sahte demokrasiyi kabul etmeyen muhalefet güçleri yer almaktadır.

Dikkat edilirse, yapay ayırımlara gidenlerin, bugün ülkedeki erkin, rejimin yapısını hiçbir şekilde ele almadıkları görülecektir. "Sağ" adına ANAP ile DYP arasındaki çatışmayı "kişisel politik tutku"larla açıklamaya kalkışanlar da, "sol" adına ANAP ile DYP'yi aynı kefeye koyanlar da bunu yapıyorlar. Birisi DYP tabanına "Siz sağ'dasınız, öteki sağ'cılarla birleşmelisiniz, sol ile işbirliği yapamazsınız" fikrini öteki, sol'un tabanına "DYP sağcıdır, DYP ile demokrasi yönünde ortak adımlar atılabileceğini düşünmek sol'a ihanettir" fikrini aşılamaya çalışıyor.

Bu girişimlerle, aralarındaki tüm farklılıklara karşın Evren-Özal rejimine karşı olan politik güçler arasında, demokrasi için bir diyalogun, giderek şu ya da bu düzeyde bir işbirliğinin zorunlu olduğuna ilişkin günün en temel fikrini dinamitlemeyi amaçlıyorlar.

Biz, ülkenin yıkımdan kurtarılması için geleceğini bu topraklara bağlamış herkesin, diktatörlüğe son verme temelinde birleşmesi gerektiğini söylüyoruz. Yarın kimin iktidar olacağına halkın özgür bir ortamda karar vermesi için, bunun önüne bugünden dikilmiş olan, buna olanak tanımayan diktatörlük rejiminin tüm kurumlarıyla birlikte ortadan kaldırılması gerektiğini söylüyoruz.

Gerçek durumu yansıtmayan ayırımlarla DYP'ye SODEP'i, sol'a DYP'yi hedef göstererek, Evren-Özal rejimine karşı güçleri birbirine düşürme, bu arada diktatörlüğün manevra alanını genişletme çabalarına karşı uyanık olmak gerekiyor. Bu oyunları bozmanın yolu, ister DYP, SODEP, Refah Partisi, isterse de sol partilerin yandaşı olsun, tüm emekçilerin demokratik bir rejim ve kendi ekonomik-sosyal istemleri çevresinde birleştirilmesinden geçiyor. Komünistlerin, sól güçlerin bu yöndeki çabaları başarıya ulaştığı ölçüde, diktatörlüğün manevraları sonuçsuz kalacak, demokrasi istemi çevresinde en geniş birliklerin oluşturulması fikri güç kazanacaktır.

Bulgaristan Karşıtı Kampanya Kime Yarıyor

Son haftalarda komşumuz Bulgaristan'a karşı yoğun bir kampanya yürütülüyor. Bu ülkedeki bazı uygulamalar gerekçe yapılarak Bulgaristan'a karşı sosyalizme karşı, kin ve nefret duygularıyla dolmuş bir kamuoyu yaratılmak isteniyor. Batılı haber ajanslarına dayanılarak özellikle Amerikancı gazeteler eliyle başlatılan bu kampanya şoven mitingler düzenlemeye kadar vardırıldı.

İlk başta "Yunan ve Ermeni sorunundan sonra başımıza yeni bir sorun daha sarmak isteyenler var, bu işte bir komplo seziliyor" yollu açıklamalar yapan Başbakan Özal, şimdi işi Bulgaristan'ı, Islam ülkelerine, Avrupa Konseyine "şikayet etmek"ye kadar vardırdı. Açıktır ki, Evren-Özal yönetimi sözkonusu kampanyayı, halkın kendilerine karşı, baskı ve sömürüye karşı artan tepkisini başka yönlere çekmek için yararlanılacak bir araç olarak değerlendiriyorlar.

Bulgaristan karşıtı kampanya öylesine iğrenç boyutlara vardırıldı ki, Türkiye'de en temel insan haklarının kabaca çiğnenmesi karşısında sessiz kalan, hatta diktatörlüğü açıktan destekleyen kimi köşeyazarları, şimdi insan hakları savunucusu kesiliyorlar. Bu ve benzeri taktiklerle yurtsever güçlerin dikkatleri demokrasi savaşımının sorunlarından uzaklaştırılmak isteniyor.

Burada şöyle sorulabilir: "İyi ama, bu kampayanın durdurulması için en etkili yol gerçeklerin ortaya çıkarılması değil midir?" Şimdi birçok sıradan, iyi niyetli kişi bu soruyu soruyor. Ama sözde ger-

Arkası sayfa 7'de

İŞYERİ TEMELİNDE BİRLİK

Bülent Demir/İzmir

Bu yılın Ocak ayında, Kula mensucat işçileri, önemli bir deneyim kazandılar. Kula patronu, geçmiş yıllardan biriken ve milyarlara varan işçi alacaklarını bugüne kadar ödemiyordu. Bunun üstüne bir de işçilerin zorlu geçimlerine harcadıkları haftalıklarına da göz koydu. Ocak ayında, bir Cumartesi günü birinci vardiya işçileri, vardiya sonunda hem haftalık ücretlerini, hem de Aralık bakiyesini almaya gittiler. Ama onlara, fabrikanın TEK'e borcu olduğu, bu paranın ödenmesi için işçi ücretlerinin verilmeyeceği söylendi. Bu haber hemen tüm fabrikaya yayıldı. Ve işçiler para almadan fabrikadan çıkmayacaklarını ilan ettiler. Bir yandan da paraları TEK'e götürecek olan arabanın fabrikadan çıkmaması için önlemler aldılar. Patronun bu kararlı girişimi çelmeye yönelik davranışları gecikmeden geldi. Patronun adamları, "Aralık bakiyelerini ödeyeceğiz, haftalıklarınızı ise bir dahaki haftaya ödeyeceğiz" demeye başladı. Ama bir kez karar verilmişti. En ufak bir ikircim herşeyi bir anda yok edebilirdi. "Paranızı şu gün öderiz, şuradan para gelecek o zaman ücretlerinizi alırsınız", türünden çok sözler işitmişlerdi. Direnmekten başka yolu olmadığını görmüşlerdi. Vazgeçmediler. Bu kararlı tutum karşısında patron paraları ödedi. Ama ertesi hafta elektrikler kesildi. Ne ki patron üç gün içinde para bulup TEK borcunu ödedi. Yeni hafta başı gelip işçiler işbaşı yapınca patronun yeni bir uygulaması ile karşılaştılar. Patron fabrikaya astığı yazıda işçileri zorunlu olarak ücretli izine çıkardığını ilan ediyordu. Yılların deneyimi bu durumda işçilerin yardımına koştu. Zorunlu izne çıkmak fabrikaya dönmemek demekti. Tensikat demekti. Gerçi böyle bir durumda patron yasal olarak işçilerin kıdem tazminatını ödemek zorundaydı. Ama işçilerin birikmiş alacaklarını ödemeyen patron kıdem tazminatlarını da ödemezdi.

Patronun astığı yazı yırtıldı. İşçiler bu kararın kaldırıldığı duyurulmadıkça, fabrikadan çıkmama kararı aldılar. Bir yandan da ısrarla patronla görüşme isteminde bulunuldu. Bu kararlı çıkış karşısında patron işçilerle görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldı. Görüşmeye işyeri sendika temsilcisinin yanısıra birkaç işçi de katıldı. Görüşme sonunda bu ücretli izin uygulaması kaldırıldı. Evet, Kula işçileri direndiler ve tensikattan kurtuldular. Bu direnişi güçlü kılan, Teksif üyesi olsun, Öziplik-Iş üyesi olsun tüm işçilerin, sendikacıların birlikte hareket etmeleriydi. Halbuki Kula Mensucat'te Teksif ile Öziplik-İş'in yetki anlaşmazlığı vardı. Iş mahkemeye düşmüştü. Sendikalar arası rekabet vardı. Ne ki patronun işçileri açlığa mahkum edecek bu yeni saldırısı karşısında, işçiler sendikal rekabeti bir yana bırakmayı bildiler. Hangi politik görüşten olursa olsun, hangi sendikaya bağlı olursa olsun, bütün işçiler birlik içinde davrandılar. Işlerine sahip çıktılar. Sıkılı bir yumruk gibi olunca, patronun dize geleceğini gördüler. Böylesi bir birlik, sendikal rekabet sorunun da, işçiden yana çözülmesinin anahtarıdır.

"Sakıncalı"ları Kırmak İçin

S.G./İstanbul

Son dönemde, "solcu" ya da "sakıncalı" olarak bilinen erat, assubay ve subaylar, Genel Kurmay'ın doğrudan girişimi sonucu, Doğu'da operasyon yürüten birliklere gönderiliyor. En son, tahliye olduktan sonra doğrudan askere alınan birkaç devrimci Hakkari iline gönderildi. Yine geçtiğimiz günlerde, Batı' da bulunan 4. Ordudan birçok er ve subay 3. Ordu emrine Erzurum'a sevkedildi. Bu askerlerin sevki Genel Kurmay'ın emri ile aniden yapıldı. Sevkedilenlerin tümü "sakıncalı" olarak nitelenen askerlerden oluşuyor. Apar topar sevkedilmeleri karşısında özel eşyalarını bile toplamaya fırsat bulamadılar. İzmir' de havacı olarak görev yapan askerler şimdi Erzurum'da karacı yapıldılar ve piyade olarak araziye sürülüyorlar.

Yaratan Kim ?

Kasım Deniz/İstanbul

Bir havlu fabrikasında çalışıyorum. Bu işyerine fabrika demek bile fazla. İşçilerin yemek yemeleri için bir yer bile ayrılmamış. Öğle oldu mu herkes ya ayakta bir köşede, ya da tezgahının üzerinde yiyor. Tuvalette, bir elektrik ocağı yerleştirilmiş yemekle burada ısıtılıyor. Işçiler olarak patrondan zam istediğimizde aldığımız yanıt şu oluyor: "Daha ne istiyorsunuz, işiniz var ya. Ben sizin için çalışıyorum, göbeğimi çatlatıyor, piyasayı tarıyorum sizin için, bu da mı yetmiyor?" Sonra da ekliyor, "isteyen kendine paralı bir iş bulsun, kapı orada". Ama işçiler soruyor, biz çalışıyoruz, alınteri döküyoruz, ama hafta sonunu zor getiriyoruz. Bizim için çalıştığını söyleyen patron ise gittikçe daha fazla şişiyor, zenginliğine zenginlik katıyor.

Dokuma Esnafının Hali Perişan

G.M./Bursa

Bursa'da yaklaşık 6000 dokuma esnafı fason çalışıyor. Tüccarın verdiği ipliği işleyen küçük dokumacılar arasındaki iflasların ardı arkası kesilmiyor. Fason iş veren tüccarların bir kısmı, Evren'in de ortağı bulunduğu Ali Osman Sönmez'e bağlıdır. Bu tüccarların verdikleri senetlerin zamanında ödenmemesi, çeklerinin karşılıksız çıkması yüzünden küçük esnaf işyerlerinin kirasını bile verememektedir. Bu arada ilkel tezgahlarda metre başına çalışmak zorunda bırakılan işçiler de ücretlerini alamamaktadır.

Bir dernek çatısı altında örgütlenmiş bulunan dokumacı esnafının hakkını aramaması için her türlü baskı yapılıyor. Geçmişte, Ali Osman Sönmez' in iplik kaçakçılığı yapmasına karşın, gözaltına alınıp işkence gören Bursalı dokumacı esnafı olmuştu. Yine 1980-1982 yılları arasında, büyük patronlara karşı direnişe geçen dokuma esnafının bağlı bulunduğu Bursa Dokumacılar Derneği yöneticilerinden bir kısmı tutuklanmış, diğerleri ise dövülmüş ve Bursa' dan uzaklaştırılmıştı. Dokuma işverenleri başkanı faşist Süleyman Kurtçu'nun, "Batı Trakya Türkleri Dayanışma Derneği" başkanı iplik tüccarı Kadri Şenkaya'nın dokumacılara baskı yapması içi Bursa Sıkıyönetim Komutanı'na, Bursa'nın sayfiye yeri Kurşunlu'da bir daire verdiklerini dokumacı esnafı bilmektedir.

Tütün Üreticilerinin Protestosu

T.D.E./Turgutlu

Tütün üreticilerinin bir yıllık uğraş ve çabaları sonrasında, tüm umutları ve beklentileri açıklanacak başfiyattadır. Gübre, ilaç, vb.'nin yanısıra iğneden ipliğe kadar herşeye zamların yapıldığı bir dönemde, açıklanacak başfiyat daha da önem kazanır.

Sürekli ertelemelerden sonra, Ege ekici tütün piyasası nihayet 6 Şubat günü açıldı. Piyasasının sürekli ertelenmesi hükümetin tütün tüccarlarına sunduğu bir lütuftur, çünkü böylece üretici tüccarların eline terkedilmiştir. Üretimi sürdürebilmek için tüccara borçlanmış olan ekici, bu durumda tüccarın ipotek tehditi karşısında kalmaktadır. Tüccar da ipotek tehditi ile, eline düşmüş olan üreticiye istediği fiyattan koçan koparma olanağına kavuşmaktadır.

Piyasa zaten 710 lira gibi gülünç bir rakamla açıldı. Ama üreticiye verilen fiyat bu rakamın da çok altına düşürüldü. Öteki tütün üreticilerinden farklı koşullarda bulunmayan Turgutlu tütün üreticileri, kendi alınterlerine Tekel tarafından 50-60 liraya kadar düşen bir fiyat biçmesi karşısında şaşkına döndüler.

Faşist diktatörlüğün baskı ve zorbalıklarının yarattığı olanaklar içinde Tekel'in ve tüccarların rahatlığına diyecek yoktu. Rahattılar çünkü üreticinin nasırlı ellerinin yakalarına yapışması tehlikesi yoktu. Tütüne verilen fiyat düştükçe, tüccarlar "Nasıl olsa elimize düşecekler, o zaman istediğimiz fiyatı dayatırız" diyerek, ortadan kaybuldular. Açıklanan düşük başfiyattan sonra Tekel'in de fiyatları habire düşürmesi üzerine üreticinin önceden bağlantı kurmuş olduğu tüccarın da ortadan kaybolması bardağı taşıran son damla oldu.

Köylüler Rodop, Herman, Pan Tütün, Sürelp gibi firmalarının yazıhanelerinin önünde toplamaya başladılar. Yazıhanelerde daha önce üzerinde anlaşılan fiyatların altında koçan koparmak isteyen firma temsilcileri tartaklandı. Kolluk kuvvetleri kalabalığı zorbalıkla dağıtmaya çalıştı. Bu firmaların jandarma ve polis tarafından korunmasını, kendilerinin ise coplanmaları karşısında köylülerin tepkileri daha da arttı. Kasabanın koza pazarında (işçi pazarı) toplanan üreticiler öbek öbek durumu tartıştılar. Çıkış yolu aradılar. Sonunda ilçenin çeşitli köylerinden gelmiş olan 500'ün üzerinde üretici kendi aralarında üç kişilik bir temsilci heyet oluşturdular. Ve koza pazarından kaymakamlık binasına doğru yürüyüşe geçtiler. Omuz omuza yürüyüşe geçen köylülere yol boyunca tuğla kiremit fabrikası işçileri de katıldı. Yol boyunca birkaç kez tahrike girişen, coplarını kullanan polis ve jandarmanın oyunları, birbirlerine daha da kenetlenen üreticiler tarafından boşa çıkarıldı. Üreticiler ana cadde üzerinden bir kilometrelik yolu yürüyerek kaymakamlık binasının önüne geldiler. Üç kişilik temsilci heyeti kaymakam Şemsettin Ulusoy ve o sırada ilçede bulunan vali Rafet Üçtel ile görüştü.

Aynı gün, Turgutlu'nun Sivrice köylüleri de, Tekel'in fiyat düşürmesi karşısında, topluca Tekel'e tütün teslim etmeme kararını bildirmişlerdi.

Tütün üreticilerinin bu cesaretli çıkışı Tekel-tüccar oyununu bozdu. Tüccarın fiyatları daha da düşürmesinin önüne geçti.

Sol'un Tarihsel Görevi

Başı 1. sayfada

çekten de şimdi demokrasiye ilişkin görüşleri daha açık savunuyorlar.

Örneğin DYP Başkanı Y. Avcı, partisinin Tokat İl Kongresi'ne gönderdiği mesajda, şunları söylüyor:

"Demokrasinin temel ilkeleri ülkeden ülkeye değişmez. Demokrasinin birinci şartı memleket idaresinde milletin son sözün sahibi olmasıdır. Siyasi iktidarın tayininde milletin iradesine ilaveten başka iradeler de ağırlık taşıyorsa, bu rejimin adı demokrasi olmaz. Değişik fikirlerin mevcudiyeti demokrasinin hayatiyet ve güç kaynağıdır. Karşılıklı tartışmalar millet ve memleket için en doğru olanı ortaya çıkarır. Vatandaş neyi beğenip neyi beğenmediğini söyleyebilmelidir. Söylersem başıma bir şey gelir kaygusundan kurtulmalıdır."

Düne kadar bu tür görüşlerle hiç de dost olmayan çevrelerin demokrasi konusuna bu olumlu yaklaşımları faşizm için korkulacak bir şeydir. Sol güçler açısından sorun, bu yaklaşımın içten olup olmadığı üzerinde tartışmak değil, solun savaşımı olmadan böylesi bir demokrasinin hiçbir zaman gerçekleşemeyeceğinin bilincinde olmaktır. O nedenle sol güçlerin görevi şimdi demokrasi fikirlerini, ilkelerini, demokratik hak ve özgürlükler için savaşım zorunluğunu geniş halk yığınlarına kavratmak için, onların bu ilkeler çevresinde birleşmesi için çabaları daha da artırmaktadır. Sol güçler demokrasinin gerçek şampiyonu olmalıdır. Çünkü demokrasiye ilişkin görüşlerin yığınlar içinde maddi bir güce dönüşmesi, ancak o zaman olanaklı olacaktır. Eğer, sol demokrasi hareketinde öncü, yapıcı bir rol üstlenemezse, halkın demokrasi yönündeki değişim istemi hiçbir zaman gerektiği gibi gerçekleşemez. Öte yandan sol güçler demokrasi hareketinin yığınsallaşmasına, ancak burjuva demokratik karakterdeki hak ve özgürlükleri savunan bütün görüşlere karşı yapıcı bir tutum aldıklarında, demokrasi istenen, bu uğurda savaşılan her yerde yapıcı, birleştirici bir rol oynadıklarında katkıda bulunabilirler.

Bugünkü aşamada solun tarihsel görevi demokrasinin şampiyonluğunu yapmak, faşizme karşı demokrasi için en geniş güçlerin birliğini sağlamak için aktif bir rol oynamaktır. Halkımızın özlediği demokrasiye kavuşması için bu zorunludur.

MIZRAK ARTIK ÇUVALA SIĞMIYOR

Başı 8. sayfada

meni terörizmi"ndeki Amerikan parmağına işaret ettiği koşullarda sağduyu sahibi her yurttaş, "TKP-ASALA işbirliği", "Sovyetler Birliği'nin öteki sosyalist ülkelerin Ermeni terörizmini desteklediği" yolundaki kanıtsız savların, ne denli yalan olduğunu, partimizi, sosyalist **istemleri** karalamak için nasıl iğrenç yöntemlere başvurulduğunu çok açık görebilir.

Başbakan Özal, öte yandan "Biz kendi başımıza bu suikastların önüne geçemeyiz" sözleriyle gene sorumsuz ve onursuz bir tutum alıyor. Böyle yapıyor çünkü gerek Özal, gerek Evren ülkemizin ekonomisine, dış politikasına, savunmasına ilişkin bütün sorunları Washington'la işbirliği içinde, onun çıkarlarıyla uyum içinde ele almayı temel ilke edinmiş, ulusal çıkarları başa almayan bir politikanın savunucusudurlar.

Oysa tıpkı tüm sorunlarını olduğu gibi "Ermeni terörizmi" sorununu da, Türkiye pekala kendi başına çözebilir. Bunun için Amerikan emperyalizmine karşı ulusal egemenliği, bağımsızlığı, onuru başa alan bir politika izlemek, Ermeni halkı da içinde tüm halklarla dostluktan yana olmak, tarihin gerçeklerini olduğu gibi kabul etmek ve Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkileri, barış içinde yanyana yaşama ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalarak, dostluk ve işbirliği temelinde, dışardan kimsenin bozamayacağı sağlamlıkta güçlendirmek yeterlidir. Türkiye böylesi bir dış politikayı uyguladığında, barış ve demokrasi güçleri elbirliği ile böylesi bir politikayı uygulayacak demokratik bir iktidarı işbaşına getirdiklerinde, Türk Sovyet ilişkilerini bozmak, sınırlarımızda gerginlik yaratmak, kendi yıkıcı amaçlarını gerçekleştirmek için "Ermeni kartını" eline almış olan ABD emperyalizmi, açığa çıkan, tutmayan terörizmi destekleme oyununu daha fazla sürdüremeyecektir.

Cumhuriyet'ten Geriye Ne Kaldı ?

Başı 1. sayfada

Amerikan üslerine karşı savaşan gençliğin, ulusal bağımsızlığı titizlikle savunan DISK'in, aydınlarımızın, üslere karşı çıkan yurtsever subayların savaşım gelenekleri bugün hâlâ canlıdır. İşte o nedenle eğer baskı ve zorbalık olmasa, halk İncirlik'teki Amerikan terörüne karşı tepkisini alanlarda, işyerlerinde, okullarda özgürce dile getirebilse, "Amerikan köleliğine son, bağımsızlık, egemenlik istiyoruz" diye haykırabilse, Amerikan yönetimiyle bu pazarlıkları yapabilirler mi? Halktan olayı saklamasalar, onun "Ülkemizde bu üslerin ne işi var, açlık, yoksulluk yetmiyormuş gibi bir de Amerikan copu mu yiyeyeğiz?" sorusunu nasıl yanıtlarlar?

Türkiye'de ulusal egemenliği elinde tutan gerçek bir parlamento var mı? Bağımsızlığa sahip çıkan bir hükümet var mı? Ulusal bir devlet var mı? Cumhuriyet'ten geri ne kaldı? İncirlik'teki olay bütün bunların göstermelik olduğunu, Türkiye'yi yönetenlerin gerçek niteliğini apaçık gözler önüne serivërdi.

Yalnız İncirlik'teki olay mı? Bundan birkaç gün sonra, ABD Büyükelçisi Hupe, İstanbul'da yaptığı bir konuşmada, "Türkiye'ye gelen Amerikan sermayesini Amerika'nın ilk yıllarındaki kızılderililere karşı mücadele eden avcılara, tuzakçılara benzetiyorum" diyordu. Bu bay, eğer Evren'i ve Özal'ı da "Amerikan uygarlığının bu öncüleri"nin birkaç yudum viski karşılığında satın alıp kendi ırkına ihanet ettirdikleri kızılderililere benzetseydi hata etmiş olmazdı.

Biz komünistlerin, Amerikan emperyalizminin ulusal varlığımıza kadar herşeyimizi tehdit ettiğini söylerken, bunu önlemek için bütün ulusal demokratik güçleri öncelikle SIA anlaşmasının uzatılmaması, ikili anlaşmaların iptal edilmesi, Amerikan üslerinin sökülmesi için savaşımı yükseltilmeye çağırırken ne büyük bir sorumlulukla davrandığı şimdi daha somut görülüyor. Ulusal onurun böylesine ayaklar altına alınmasına karşı şimdi yükselecek her ses, her çaba büyük bir değer taşıyacaktır.

Amerikan emperyalisti kendi ülkemizde üzerimize kurt köpekleriyle saldırıyor, yüzümüze açık açık, sizin de sonunuz Amerikan kızılderililerden farklı olmayacak, diyor.

Hayır, bin kere hayır! Başta işçi sınıfımız, ulusumuzun diri, gürbüz güçleri, ne olursa olsun, buna izin vermeyeceektir! Geleceğiniz varsa göreceğiniz de var! Türkiye Amerikan sömürgesi olmayacaktır.

ABD İLE SİA, IMF YENİLENMESİNE HAYIR

Başı 1. sayfada

olacaktır. Öyle ki Ankara'daki İMF heyeti, anlaşmanın koşulları olarak KİT'lere hazine yardımının kesilmesini, yatırım ve ücretlerin düşürülmesini, kur ayarlamalarının hızlandırılmasını dayatmış durumda. Halklarımız bu taleplerin sürekli zam, işsizliğin daha da artırılması, ücretlerin artık düşürüle düşürüle açlık sınırına varması ve sürekli değer kaybeden paramızla devasa büyüyen dış borç yükü altında daha da ezilmek anlamına geldiğini çok iyi biliyor.

SOL BİRLİK'te güçlerini birleştiren bizler, halklarımızı tüm demokrasi, barış yanlılarını uyarıyoruz, göreve çağırıyoruz. Halklarımızı biri ekmeğinden işinden eden, öbürü hem canından, hem lokmasından eden emperyalizmin bu iki kölelik zincirini kırmak gerekiyor. Kırmak gerekiyor çünkü halkı ezen, ülkeyi köleleştiren bu zincirler, faşist rejime ABD, İMF, NATO desteği sağlamaya yarıyor. Cuntanın başa geldiği gün İMF'ye sadakat yemini etmesi, ayağının tozuyla ABD Savunma İşbirliği Anlaşması'nı imzalaması raslantı değildir. Bu rejime karşı olan, demokrasi isteyen herkes bu iki anlaşmanın yenilenmesine karşı çıkmalıdır.

"Bugün durumum 5 yıl öncesine göre daha mı iyidir?" sorusuna "HAYIR" yanıtı veren her yurttaş, yeni İMF anlaşmasına da "HAYIR" demelidir.

"Ülkemizin başındaki savaş tehlikesi, bugün daha mı azdır?" sorusuna "HAYIR" yanıtı veren herkes ABD Savunma İşbirliği Anlaşması"nın yenilenmesine "HAYIR" demelidir.

SOL BİRLİK'te güçlerini birleştiren bizler, barış ve demokrasi isteyen tüm güçleri, partileri birlikte mücadeleye çağırıyoruz. Dayatılmak istenen yeni İMF sözleşmesine, ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması'nın ve Mutabakat Belgesi'nin yenilenmesine karşı çıkmaya, direnmeye çağırıyoruz. SOL BİRLİK, halklarımızın, diktatörlük karşıtı güçlerin pahalılığa, işsizliğe, kemer sıkmaya, ABD jandarmalığı için alınan silahlara, savaş kışkırtıcılığına, nükleer silah rampalarına karşı her çıkışını destekliyor, destekliyecektir.

21 Mart 1985
SOL BİRLİK

TÜRKİYE'NİN ABD ÜSLERİNE İHTİYACI VAR MI?

Başı 1. sayfada

rürlükten kalktığını gösterir ortada hiçbir kanıt yoktur.

İkincisi, bu üslerdeki Amerikan nükleer silahları, casusluk ve dinlenme araçları, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, doğrudan komşularımızı hedef almaktadır. ABD'nin kışkırtacağı bir çatışma durumunda, doğaldır ki, önce bu üsler karşı bir darbenin hedefi olacak, topraklarımız nükleer bir mezarlık durumuna gelecektir. Üslerin sahibi binlerce kilometre uzaktaki ABD, ölecek olanlar ise bizim insanlarımızdır.

Üçüncüsü, bu Amerikan üsleri komşularımıza karşı bir saldırı aracıdır. Nitekim 1958'de Amerikan birlikleri, İncirlik ve Balıkesir üzerinden Lübnan'a çıkarma yaptılar. 1960'da Sovyetler Birliği üzerinde düşürülen U-2 casus uçağı İncirlik üssünden kalktı. 1970'de Filistinlilere karşı girişilen toplu kırımda İncirlik'ten Amman'a hava köprüsü kuruldu. İncirlik aracılığıyla İsrail'e Amerikan lojistik desteği sağlandı. 1980 yılı Nisanında Tahran elçiliğindeki rehineleri kurtarma bahanesiyle Amerikan uçak ve helikopterleri İncirlik'ten yararlanıp İran'a başarısız bir saldırıda bulundular. Son olarak 1983 yılı sonunda Lübnan'a saldıran ABD savaş uçaklarının İncirlik'te ikmal ve bakımı için ABD ile 6 aylık özel bir anlaşma imzalandı. ABD Büyükelçisi Hupe, "sizin hükümetinizin isteği üzerine bu anlaşmayı gizli yaptık" dedi. İncirliği kullanan Amerikan savaş uçakları, Lübnan'a saldırdılar, çoluk-çocuk, genç-yaşlı demeden Lübnan halkının, Filistinlilerin üzerine bombalar yağdırdılar.

Binlerce kilometre uzakta, okyanus ötesindeki ABD'ye komşularımıza saldırabilsin diye topraklarımızı açmışız. Bu durumda saldırıya uğrayan ya da uğrama tehdidi altındaki hangi komşu halk Türkiye'ye güven duyabilir?

On yıl önce "ortak savunma tesisi" olduğunu "kanıtlamak" için üslerdeki Amerikan bayrağının yanına bir de Türk bayrağı asıldı. İncirlik'te nizamiyeye bir de Türk bölüğü konuldu. Ama asıl kontrol, Amerikalıların elindedir. Silah depoları, şifre odaları gibi Türk generallerinin bile girmesinin yasak olduğu yerler, kulüp, kantin, mutfak, yemekhane gibi bölümlerden sonra başlar. Her on dakikada bir inip kalkan Amerikan savaş uçaklarından çoğunun nereden gelip nereye gittiğini Türk yetkililer bilmez.

Dahası var. Bu üslerde, T.C.'nin gümrük denetimi yoktur. Paha biçilmez tarihi eserler, bu üslerden kaçırılır. Anadolu uygarlığının binlerce yıl önceki eserlerini, heykellerini daha sonra New York müzelerinde görürsünüz. Bu üslerden eroin kaçırılır, bu üslerden 12 Eylül 1980 öncesinde olduğu gibi, MHP'li teröristlere silah sağlanır. Örneğin, Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul, İncirlik'teki esrar kaçakçılığının üzerine gözünü kırpmadan yürüdü. Adana-İncirlik servis otobüsünde arama yaptırdı, 93 plaka esrar ele geçirdi. (Cumhuriyet, 9 Nisan 1979) Sonunda ne oldu? Amerikan elçiliği görevlisi Marshall Berg'den mali destek alan MHP'li komandolar, beş ay sonra 28 Eylül 1979'da yurtsever Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'u kahpece öldürdüler.

Amerikalı bayrağımızı yırtar, kadınlarımıza, kızlarımıza sarkıntılık eder, askeri aracıyla çocuğumuzu ezer, işçimize saldırır. Hükümetle özel anlaşma yapmışlardır, Türk mahkemesinde yargılanmazlar.

1979'da ABD Silahlı Kuvvetleri'ne günlük maliyeti 1 dolar 90 sent olan üslerdeki Türk işçisi, bugün 78 sente açlığa talim eder. Türk işçisi, NATO ülkelerindeki Amerikan üslerinde çalışan işçiler arasında en düşük ücreti alır.

Bu üslere Türkiye'nin ihtiyacı var mı? Yoksa bunlar halkımızın başına bir bela mı? Şimdi her yurtsever bu soru üzerinde bir kez daha düşünmelidir.

Bulgaristan Karşıtı Kampanya Kime...

Başı 4. sayfada

çek adına sağda ve "sol"da kışkırtma amacıyla bu soruyu gündeme getirenler de yok değil.

Sözkonusu soru haklı görünüşüne karşın gerçeklere uymuyor. Biz soralım. Eğer sözkonusu ülke sosyalist bir ülke olmasaydı böyle bir kampanya yürütülür müydü? Neden insan haklarının gerçekten çiğnendiği, yığınsal kırımların yapıldığı kapitalist bir ülkeye karşı, örneğin Güney Afrika'ya, Şili'ye karşı ya da F. Almanya'daki yabancı düşmanlığına karşı böyle bir kampanya yürütülmüyor? Sonra, İncirlik Amerikan üssünde işçilerimize kurt köpekleriyle saldırılması konusunda basına haber yasağı koyanların, Türk işçisinin kendi yurdunda Amerikan askerince böylesine aşağılanmasına sessiz kalanların, Bulgaristan'a karşı sosyalizm düşmanlığından başka bir nedenle kampanya açtıklarına nasıl inanılabilir?

Açıkça görülmelidir ki bu kampanya sosyalizmi karalamayı ve Bulgaristan ile Türkiye arasında düşmanlık yaratmayı amaçlıyor.

Bu kampanyanın kirli amacı apaçık ortadayken şimdi her solcunun, her namuslu insanın yapması gereken, hiçbir kuşku, ikircim göstermeden bu kampanyaya karşı çıkmaktır.

Bu kuduzca kampanyanın tozu dumanı altında hiçbir gerçek bütün yönleriyle kavranamaz. Olgular ortada: Savcı Martella'ya bütün kapılar açıldı, sonuç değişti mi? Ağca konusundaki yaratılan fırtına durdu mu?

Gerçek var, «gerçek» var. Ana gerçek nükler savaş hazırlıkları içindeki emperyalizmin sosyalizme karşı "Haçlı Seferi'dir. Buna karşı savaşımı gölgeleyecek hiçbir şey gerçeğin savunulması olamaz. Önce bu kudurgan kampanya önlenmelidir. Onun dışındaki gerçekler ancak bundan sonra anlaşılabilir.

Reel sosyalizm şimdiye kadar karşılaştığı sorunları çözmesini, her sorunda etkili çözümlere ulaşmasını her zaman başardı. Bundan sonra da başaracaktır. Sosyalizm kuruculuğunun genel ilkeleri evrensel karakterlerini hep kanıtladılar, kanıtlayacaklar. Sosyalizmin çözemeyeceği sorun yoktur.

Ama Türkiye'nin sorunları ne olacak? Üstelik bu tür şoven, gerginliği artırıcı, yumuşama düşmanı kampanyalar halkımızın sorunlarını daha da artırmayacak mı? Bulgaristan karşıtı kampanyanın yarattığı sağduyuyu körelten ortam, Amerikan emperyalizmine, faşizme her zaman kendi halk düşmanı amaçları için kullanabilecekleri sayısız olanak vermiş olmuyor mu?

Barış ve demokrasi yanlısı her yurttaşın, her solcunun bu sorular üzerinde uzun uzun düşünüp soğukkanlı bir tutum alması zorunludur.

ÖRGÜTLÜ EĞİTİM, BİREYSEL ÖĞRENİM

Başı 2. sayfada

ceğiz. Okumada önemli olan, okuduğumuz şeyin Marksist özünü kavramaktır, tek tek kelimeleri ya da kalıpları bellemek değil. Bize, okuduğumuz eğitim materyallerindeki temel fikirler gerek. Çünkü bizim amacımız bu fikirleri özümseyip gerçek yaşama geçmektir.

Lenin, "Politikayla pedagojinin birbirine karıştırılması üzerine" başlıklı yazısında, işçi sınıfının öncü partisinin politik çalışmasında her zaman pedagojik (eğitimle ilgili) bir yan olduğunu, bunu yadsıyanların işçi sınıfı devrimcisi olmaktan çıkacaklarını, ama, politikayı pedagojiye indirgeyenlerin de işçi sınıfı devrimcisi niteliklerini yitireceklerini söylüyor. Biz de, eğitimimizi, merkezi parti eğitiminin partiyi güçlendirmekte bir araç olduğunun bilinciyle ve bu eğitimde öğrendiklerimizi yaratıcı bir şekilde politik savaşımda uygulamak için aralıksız çaba göstererek sürdüreceğiz.

Kolay Yaşam Arayanların Hayal Kırıklığı

Başı 3. Sayfada

kapitalizm insana en doğal hakkı olan çalışma hakkını bile sağlamıyorsa, eğer kişisel çıkarlar toplum çıkarlarından üstün tutuluyorsa, insan hak ve özgürlükleri reklamcılıktan öteye gitmiyorsa, elbette insanlar yaşam düzeyini günden güne iyileştirmeyi, kişinin çok yönlü gelişmesini ana görev bilen sosyalizmi benimseyecektir, onu tercih edecektir.

ATILIM 15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Ronnes-4190 Kleve, İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1, Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı 1,-DM, Abone: 1 yıllık 48,-DM

Türkiye İşçi Partisi'nin 24. Kuruluş Yıldönümü Kutlama Toplantısı'na

Değerli yoldaşlar,

Partinizin 24. kuruluş yıldönümü için yaptığınız davete teşekkür ederim. Elimde olmayan nedenlerle katılamadığım için üzgünüm. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına 24. kuruluş yıldönümünüzü en içten duygularla kutlar ortak davamızda başarılar dilerim.

Türkiye İşçi Partisi'nin işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm savaşımında onurlu bir yeri vardır. TİP 1960 sonrasında, yasal olanaklardan yararlanarak sosyalizm düşüncesini, ideallerini en geniş yığınlara taşıyabilmek için zorlu bir kavga vermiştir. Bunun izleri hâlâ canlıdır. Faşist diktatörlüğün baskıları Türkiye İşçi Partisi'nin toplumsal meşruiyetini yokedememiştir. TİP, sosyalist düşünceye toplumsal meşruiyet temelinde yasallık kazandırmada başta gelen rol oynamıştır. Hiçbir baskı, yasalarda yapılan hiçbir gerici düzenleme bu kazanımı yok edemez. Sayısız işçi, emekçi ve aydının emekleri, katlandıkları sayısız zorluklar, göğüs gerdikleri baskılar ve canları pahasına elde edilen bu kazanımı korumak TİP'in olduğu gibi, sorumluluk duyan her devrimcinin boyun borcudur.

Bugün ülkemizin ulusal bağımsızlığını, ulusal egemenlik haklarını ayaklar altına alan, ülke ekonomisini yerli ve yabancı tekellerin yağmasına açan, Türk ve Kürt halkını acımasızca ezen, sömüren, demokrasiye geçiş maskesi altında tutuklamaları, işkenceleri, idamları sürdüren faşist diktatörlüğe karşı solun güçlü sesini duyurmak, geniş demokrasi güçlerinin birliğini sağlamak görevi önümüzde duruyor.

Türkiye Komünist Partisi olarak inanıyoruz ki partilerimizin de içinde bulunduğu Sol Birlik yarattığı olumlu etkiyi genişletmesini bilecek, daha da güçlenecektir.

Partilerimiz arasında süren politik birlik çalışmalarının işçi sınıfının çıkarlarına en yüksek yanıtı verecek bir biçimde sonuçlanacağına yürekten inanıyoruz. Türkiye Komünist Partisi ve Türkiye İşçi Partisi'nin bu yönde sorumlu, ilkeli ve titiz çalışması bu sonucun doğmasında belirleyici olacaktır.

24. Kuruluş yıldönümü toplantınızı en sıcak komünist duygularımızla selamlar, başarılar dileriz.

23 Mart 1985

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Genel Sekreteri
Haydar KUTLU

MIZRAK ARTIK ÇUVALA SIĞMIYOR

● Ahmet AKYÜZ

Türkiye'nin Ottowa Büyükelçiliğine Ermeni teröristlerin yeni bir saldırı düzenlemesi üzerine bir demeç veren Başbakan Özal, "Türkiye bir tuzağa düşürülmek isteniyor. Bu tuzak terör olaylarıyla Ermeni sorununun birbirine bağlanmak istenmesidir. Biz Ermenilerle karşı karşıya bırakılmak isteniyoruz. Oysa Ermeni terörü ile uluslararası terörizm arasında çok kesin bir bağlantı vardır. Biz ne kadar önlem alırsak alalım, uluslararası işbirliği ortaya çıkarılmadıkça, bu suikastların önüne geçemeyiz." dedi. Özal, saldırı haberi üzerine, Sovyet Devlet Başkanı Çernenko'nun cenaze törenine katılmak için bulunduğu Moskova'da yaptığı bu açıklamada, "Bu gibi faaliyetlere başka yönlerden yardım edenler arasında ABD kongresini de sayabiliriz" diye konuştu.

Oysa geçen sonbaharda ABD kongresi Sevr anlaşmasının hükümlerini savunma anlamına gelecek bir tutum aldığında ve ABD bütçesinde 70 yıldır her yıl hayali bir Ermenistan devleti ile olan alacak hesaplarına yer verildiği açığa çıktığında Özal, "Bu işi büyütmeyelim, bu Amerikan seçimleriyle bağlıdır, seçimlerden sonra unutulur gider" yollu açıklamalarla kamuoyundaki tepkiyi yatıştırmaya çalışmış, parlamentoda Türk-Amerikan ilişkileri üzerine genel görüşme açılması istemi ANAP'lıların oylarıyla reddedilmişti.

ABD emperyalizminin gerçek amaçlarının çarpıtılmasına karşı TKP MK, 17 Eylül 1984 günlü bildirisinde şöyle demişti: "ABD yönetimi yalnızca ülkemizde istediği gibi at oynatmakla, ekonomimizin nasıl yöneltileceğinden, politik rejimimizin nasıl olması gerektiğine kadar herşeyimize karışmakla kalmıyor, tarihimize karışma hakkını da buluyor. ABD yönetiminin amacı elbette tarihin gerçeklerinin ortaya çıkarılması ya da Ermenilerin geçmişte uğradıkları haksızlıkların dile getirilmesi değildir. Kendisi dünyanın dört bir yanında soykırım uygulayan, kandökücü rejimlere en büyük desteği veren, bugün Türkiye'deki antidemokratik baskıların, Kürt halkı üzerindeki terörün baş destekçisi ABD yönetiminin 70 yıl önceki bir soykırımı gündeme getirmesi yalnızca kendi emperyalist amaçlarıyla bağlıdır. ABD yönetimi bu tutumuyla hem başkanlık seçimleri öncesinde Amerika'daki Ermeni azınlığa şirin görünmek istiyor, hem de bu konuyu Türkiye'den yeni ödünler almak için yürüteceği pazarlıklarda bir koz olarak kullanmak istiyor. Bu emperyalizmin değişmez taktiği, halkları birbirine kırdırma taktiğidir."

Partimiz aynı bildiride Evren-Özal yönetiminin tarihteki Ermeni soykırımını inkar ederek, ABD emperyalizminin "Ermeni teröristleri"ni kışkırtmasına yardımcı olduklarını belirtiyordu.

Evren'ler, Özal'lar bu yaklaşımlarını değiştirmemişlerdir. Ama Özal şimdi kendini "Türkiye'yi tuzağa düşürmek isteyenler"le Amerikan Kongresi arasındaki bağlara işaret etmek zorunda hissediyor. Bu, herşeyden önce, Reagan'ın seçimleri kazandıktan sonra bu işi çözeceği yolundaki beklentilerinin gerçekleşmemiş olduğunu ve Washington'un tutumunu değiştirmediğini, değiştirmesinin de söz konusu olmayacağını gösteriyor.

ABD emperyalizminin tutumunu değiştirmesi söz konusu değildir, çünkü onun Ermeni sorununa yaklaşımı, sosyalizme ve öteki ilerleme güçlerine karşı dünya çapında yürüttüğü "haçlı seferi" ile bağlıdır.

ATILIM, Ağustos 1983 sayısında "Amerikanın Sesi Radyosu"nun (resmi devlet radyosudur) 27 Temmuz 1983 günlü İngilizce yayınında şu sözlerin yer aldığını halkımıza duyurmuştu: "Sovyet Ermenileri Sovyet yönetiminden şikayetçidir. Amerikan Ermenileri niçin sessiz kalıyorlar? Türkiye'ye bağlı, Sovyet Ermenistanı topraklarını da içeren bir özgür Ermenistan projesini niçin savunmuyorlar."

ATILIM, böyle somut belgelere dayanarak bugün Doğu Anadolu'da bir "bağımsız Ermeni devleti" kurmak isteyenlerin yalnız Türkiye'nin değil, SSCB'nin de toprak bütünlüğüne karşı tutum aldıklarını ve bunun Washington'un planlarıyla bağlı olduğunu göstermişti.

Bu kadar ciddi bir konu olan "Ermeni terörizmi" sorununa Türkiye'yi yönetenler, basın, çeşitli sorumlu çevreler şimdiye kadar son derece ciddiyetsiz ve sorumsuz bir biçimde yanaştılar. Milliyetçi, şoven tutumlarla, kendi kısa erimli çıkarlarıyla bağlı ilkel bir politika izlediler. Ermeni düşmanlığını tırmandırarak, kendi muhaliflerini Ermeni teröristleriyle işbirliği içinde gibi göstererek, ABD yönetiminin "Terörün ardında Sovyetler Birliği var" yalanlarını yineleyerek, kafa karıştırmayı tercih ettiler. Soyut bir "uluslararası terörizm" kavramının ardında saklanarak, NATO ülkelerinden yardım isteyerek sorunun çözülebileceğini savundular. "1915'de soykırım değil tehcir oldu", "1,5 milyon değil yalnızca 300 bin Ermeni öldü" yollu sözde bilimsel açıklamalarla, "Ermeni terörizmi" ne karşı önlem alınabileceğini savundular, savunuyorlar. Sonuç ortadadır, hem "Ermeni terörizmi" sürmektedir, hem de Ermeni sorunu, emperyalist mihrakların elinde, Türkiye'de kendilerine şu ya da bu ölçüde direnecek, gelecekteki her hükümete karşı kullanılacak bir silah olmaya devam ediyor.

Başbakan Özal şimdi "Türkiye'ye kurulan tuzaklar"dan, bunun Washington'la bağlarından söz ediyor, Ermenilerin hepsini karşımıza almamak gerektiğini söylüyor. Bizim baştan beri üzerinde ısrarla durduğumuz kimi gerçekleri dile getiriyor.

Şimdi faşist rejiminin başbakanının "Er-

Arkası Sayfa 6'da

ATILIM

YURTDIŞI EKİ

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Nisan 1985

HER ALANDA DAYANIŞMA ZORUNLUDUR

B.Z./FAC

20 yıldır Ruhr havzasındaki bir kentte çalışıyorum. Oturduğum mahalledeki evler Ruhr Kömür işletmeleri ile Thyssen demir döküm tekellerinin. Yani kömür ve demir sanayinde çalışan Türkiyeli göçmen işçilerin oluşturdukları bir "getto"da yaşıyorum.

Getto yaşamının normal sonucu, ya bireysel olarak ya da tümümüz çok sık çeşitli sosyal sorunlarla karşı karşıya kalıyoruz. Genellikle hiç beklemediğimiz ya da geldiğini görmediğimiz böylesi toplumsal sorunların altında ezilmekten kendimizi kısmen koruyabilmek için sürdürdüğümüz kendiliğinden gelme karşı koyuş çabaları sırasında, aramızda kendiliğinden bir danışma kurulu oluştu.

Yurdumuzun çeşitli bölgelerinin, kentlerinin insanlarından oluşan bu kuruldaki temsilciler, yıllar içinde sürdürdüğümüz ve kendi boyutuna göre oldukça önemli mücadeleler içinden süzülerek bu kurulu oluşturdular. Doğal olarak küçük çapta da olsa birer işçi önderi olan bu temsilciler arasında çok değişik politik görüş, inanış ve ulusal köken farklılıkları var.

Tüm bu ayrılıklara rağmen günümüze dek karşılaştığımız ortak sorunlara karşı birlikte karşı durmayı zor da olsa becerebildik. Doğumdan ölüme kadar ne kadar toplumsal sorun varsa, göçmenliğin getirdiği karmaşık koşullar içinde, yardıma ihtiyaç duyan komşularımız için dayanışma örgütlüyoruz.

F. Almanya'ya göçtüğümüz 60'lı yılların başından itibaren ilk on yılda en genel sorunlar, hafta sonlarının, serbest ve boş zamanların değerlendirilmesi ile konut bulma ve dil öğrenmeyi içeriyordu. İkinci on yılda sorunlar genelinde çok karmaşık ve zorlu bir döneme girildi. Ailelerin buraya getirilmesi, çocukların eğitim, dil sorunları, evlenmeler, boşanmalar, hastalanmalar, iş kazaları, ruhsal ve bedensel olarak yorulanların tekrar iş ilişkilerine dönebilecek biçimde dinlendirilmeleri, yabancı düşmanlığının etkilerinin azaltılması, işsizliğin getirdiği ekonomik zayıflığın sonuçlarının, yıkımlarının hafifletilmesi gibi. İki yıldır üçüncü on yılın getirdiği en ağır devreye girmiş bulunuyoruz. En kaba biçimde özetlersek ilk iki devrenin tüm toplumsal sorunlarına ilave olarak, ruhsal ve bedensel tükenmenin, yani satıp da ekmeğimizi kazandığımız kafa ve kol gücümüzün, sık olarak sakatlananlarla, tedavisi mümkün olmayan beden ve akıl hastalıklarına yakalananlarla, ölenlerle, ailesini terkedip evlerinden kaçanlarla, intihar edenlerle karşılaşmaya başladık. Bir bakıma bu yeni devre, genç yaşında buralara göç eden insanların yaşlanma süreçlerinin ilk olumsuz işaretlerini içeriyor. Gelişmeler bundan böyle de daha ağır sorunlarla karşılaşacağımızı kanıtlıyor.

Mektubu yazmamın amacı bu üçüncü devrenin ağır sorunlarının bizleri ne gibi yanlışlıklara götürebileceğinizi sergilemek içindir. Aşağıda anlatacağım konuda, bizleri büyük bir yanlışlıktan kurtaran arkadaşımızın sizin sempatizanınız olduğunu sanıyorum. Gazetenizi yakın bir şehirdeki kitapçıdan alıp bana düzenli veriyor. Kendisine sözlü olarak teşekkürde bulundum. Bu yazı ile hem tüm okuyucularınıza duyurmak hem de size de teşekkür etmek istiyorum.

Mahallemizdeki Türkiyeli bir maden işçisinin, bir arkadaşının ölümle sonuçlanan kaza geçirmesinden sonra davranışları, akli dengesi bozuldu. İki yıldan beri çalışamaz durumda. Hastalık kasasına sıhhat durumunu belgeleyecek doktor raporu götürecek işlemleri yerine getiremediğinden, sosyal yardım dairesinin verdiği çok az bir para ile karısı ve iki çocuğu ile yoksulluk içinde yaşıyordu. Bizim yardım kurulumuz, arasıra kendisi için mahalleden para toplayarak, yardıma çalışıyordu. Son altı ay içinde, ayrıca sendika ve sosyal yardım kurullarını harekete geçirterek, nihayet çalışamayacak derecede akıl durumunun bozuk olduğunu kanıtlatarak emekliliğini kazanmasını becerdik. Çalıştığı yılların azlığı nedeniyle tüm ailenin geçimi için ancak 750,- DM aylık emeklilik bağlandı. Bu paraya ilave olarak verilen çok az miktardaki çocuk zammı da ailenin zaruret içinde yaşaması durumunu ortadan kaldıramadı. Bu nedenle mahallemizdeki kendiliğinden kurulmuş olan yardım heyeti geçtiğimiz ay toplandı. Bu ailenin böyle zaruret içinde burada yaşamaya devam etmesinin, devamlı olarak yardıma muhtaç kalmasının acıklı olduğu tüm temsilciler tarafından dile getirildi. Yedi kişilik heyetten 5 üye, aileyi derhal Türkiye'ye yollayalım, çünkü bu para Türk parasına çevrildiğinde büyük bir tutar yapıyor diyorlardı. Sempatizanınızın

Devamı arkada

Partimizi maddi açıdan da güçlendirmek için daha çok çaba !

Fazlı Öceş	DM 100
Saffet Öcalan	100
Yağmur	250
Hayri Üstünel	30
İrfan Yücel	300
Sixo Kahraman	50
Akın Yeşil	200
Gülten Taş	300
Naci Kaya	150
Halil Sağlam	500
Arthur Steyr	100
Bayram Baki	600
Tunalı	500
Erdinç Güler	250
Hasan Şafak	200
Haydar Genç	500
Yusuf İşçioğlu	50
Nevzet Top	100
Arif Tosun	200
Zülfikar	100
Cemil Bozdağ	100
Ekrem Biçer	150
Atak Atmaca	500
Habib Yılmaz	500
Barış Dönmez	300
Halil Cefakar	500
Mustafa Taşkın	100
Erat Taş	40
Aytaç Aydın	100
Bilge Bozdağ	400
Ümit Alaca	250
Ali Yaraşır	250
Mahmat Değer	100
Avni Makina	100
Hilmi Fedekar	80
Halil Yıldız	50
Hilmi Sakar	20
Fatma Özdil	20
Nezihe Gonca	700
Canan Ekmekçi	100
Gülten Serpil	500
Meryem Savaş	150
Özlem Bulut	70
Hayriye Gül	100
Güneş Şahin	20
Nadide Evrim	50
Belkıs Karanfil	300
Ayşe Bal	100
Oktay Gider	1200
Peter Schüt	50
D. Sulonowiski	100
Orhan Dilek	
Bir Adet Altın Yüzük	
Nazlı Can	
Bir Adet Altı Kolye	
Vural Keskin	500
Mehmet Bal	108
Mgs	20
Muhammet Yüce	40
Sabri Taşkıran	50
Cihat Sabırlı	50
Baykal Egeli	50
Serkan Kaleli	50
Rolf Puls	300
Seher Devrim	100
Tercümanlar	180
Kırmızı Lale	1000
Maden P. Komitesi	160
İleri Parti Komitesi	125
Maden İşçisi Selim	100
Ali Güneş	60
Devrim Yandaşları	300
Ezgi Bacı	50
Aile Dostları	80
Osman Sönmez	60
Tevfik Bayındır	30
Hüseyin Ali	50
Ahmet Yaz	50

Ibrahim Güçlü	DM 300
Ayşe Tuna	200
Memiş Can	140
Savaş Özveri	160
Aydın ve Savaş Arkadaşları	900
Aydın Savaşçı	20
Tahsin	100
Kırmızı Gül	1000
Claus Vater	20
Sultan Kale	30
Lütfü Duman	400
Erdoğan Üstüaçık	30
Deniz Can	50
Doğan Akgün	150
Ali Kılıç	150
Fatih Özlür	100
Ruhi Barış	30
Sidem Güneş	30
Ahmet Can	50
Sırrı Çetin	50
Hasan Özgelen	50
Ömer Onat	500
Ökkeş Kale	300
Halim Karakaş	150
Alman dostlar	200
Ali Ayar	500
Inci Kara	50
Ahmet Ileri	250
Seminer	300
Mehmet Durmaz	500
Emre Barış	30
Lada Bir	100
Şahin Çetin	30
Yasemin Çakır	100
Deniz Demir	250
Saim Can	100
Derya Deniz	100
Volkan Ateş	100
Metin Servermez	30
Cihan Ulu	100
Cavit Ünlü	50
Hamit Özsoy	35
Levent Karal	25
Hayri Uzun	500
Dursun Ayaz	200
Ismail Yazan	200
Nadir Karaduman	100
Ayşe Çiçek	100
Evrim Devrim	250
Işyeri	180
Ayşe Budak	150
Kamile Hayırlı	20
Yıldız Hülya	100
Hanım Okur	50
Hafize Gezer	20
Ahmet Güler	50
Sadık Yener	100
Kerime Emre	500
Eylem Güzel	500
Hasan Kara	15
Hüseyin Taş	20
Bilge Inan	200
Saniye Cömert	10
Ingeborg Schön	50
Angelika Lieb	500
Jörg Schmid	100
Arthur Stark	1000
Helmut König	50
Rudolf Schultz	10
Herbert Berger	10
Nathalie Nützlich	500
Fred Jansen	100
Anton Klein	20
Gabriel Kammer	50
Wolf Lang	50

(Sürecek)

1 Şubat 1985 günlü Atılım'da, daha önce 1 Ocak 1985 günlü Atılım'da yayınlanmış olan 16 isimlik bir bölüm yanlışlık sonucu tekrar yer almıştır. Düzeltir özür dileriz.

Kadınlar İçinde Çalışmalarımız Üzerine

Emek Grubu/İsveç

Partimizin 5. Kongresinde alınan 12 No'lu "Kadınlar arasında çalışma üzerine" başlıklı kararda, Batı Avrupa ile ilgili olarak şöyle deniyor; TKP Kongresi "Batı Avrupa parti örgütlerinin, Batı Avrupa'da yaşayan Türkiyeli kadınlarımızın somut istemler çevresinde örgütlü savaşım yükseltmelerine ve var olan legal olanaklardan yararlanarak, eylem birliği temelinde yığınsal bir kadın hareketinin yaratılmasına, kardeş partilerle ortak dayanışma eylemlerini gözeterek yardımcı olmasını karar altına alır."

Kadın alanında çalışan biz komünistler bu kararı yaşama geçirmek için neler yapıyoruz, neler yapmamız gerekiyor?

Açık ki, yapılacaklar her ülkenin ve bölgenin somut koşulları ışığında belirlenecektir. Biz şimdiden kendi bölgemizde çeşitli deneyimler kazandık, Kadınlar arasında çalışmaya başladığımızda, elde avuçta geçmişten kalan fazla birşey yoktu. Yalnızca tek tek ilişkiler bulunuyordu. Biz, öncelikle partili yoldaşlardan bir komite oluşturarak geçmişte başarısız kalmış olan çalışmanın çok yönlü bir değerlendirmesini yaptık. Gerekli dersleri çıkardık.

Yeni çalışma döneminde, önümüze başlıca olarak, bu alanda çalışacak yeni kadrolar kazanma hedefini koyduk. Somut ve ayrıntılı işbölümü yaptık. Işe, ister istemez varolan ilişkilerden başlayacaktık. Ama aynı zamanda da çevremizi genişletmeyi, dışarıya daha fazla açılıp, evlere giderek kadınları tanımayı, onların sorunlarını, istemlerini öğrenmeyi kararlaştırdık. Bu konuda yapılacakları tek tek, somut olarak ele alıp belirledik. Önce çevreye açılmak, ilişkilerimizi genişletmek gerekiyordu. Bu olmadan, Türkiyeli kadınların haklarını daha kararlılıkla savunma, sorunlarının çözümünde onlara daha yakından destek olma kararımızı hayata geçiremezdik. Tek tek, ayrı ayrı duran kadınlarımız arasında bir ilişki ağının, dostlukların kurulmasının mimarı olduk, şimdi ayda bir de olsa, geniş kadın toplantıları düzenliyoruz. Kendi sorunlarımızı birlikte görüşüyor, birlikte çözüm yolları arıyoruz. Eğitici filmlerle, skeçlerle toplantılarımızı daha da canlı hale getirmeyi amaçlıyoruz. Işin güzel yanı, "sömürünün kaynağı nedir", "kadınlar olarak toplumsal mücadelede bizlere neler düşüyor" bu ve benzeri konularda çeşitli seminerler yapılması isteği de bu toplantılarda ortaya çıktı. Ayrıca süreç içinde, arzu edenlerden kitap okuma grupları oluşturduk. Bir yandan geniş toplantılar sürerken, dörderli beşerli gruplarda birlikte kitap okuyor, tartışıyoruz.

Toplantılarımıza katılan kadınların çoğu temizlik işçisi olarak çalışıyor. Şimdi temizlik alanında çalışan kadınlarımızın, işlerinde karşılaştıkları zorluklar, sorunları üzerinde somut araştırma yapmayı önümüze hedef olarak koyduk. Yine, Sol Birlik yandaşı tüm kadınlarla birlikte çalışma yürütmenin olanaklarını da değerlendirmeyi hedefliyoruz.

Tüm bu çalışmalarda, sınıf bilinçli erkek arkadaşlarımızın daha aktif yardımı gerekiyor. Ne ki durum böyleyken, bazı erkek arkadaşlar, eşlerini ev işlerine mahkum etme, toplumsal hareketle kendi eşleri arasında dört duvarı dikme eğilimindeler. Oysa Lenin, Clara Zetkin ile bir konuşmasında, bu konuya ilişkin olarak şunları söylüyor: "Kadının ev hayatı, binlerce önemsiz ayrıntılara hergün kendi kendini kurban etmesidir. Kocasının, efendisinin, sahibinin eski hakları farkına varılmadan süregelir. Objektif olarak, kocanın kölesi öcünü alıyor. Hem de gizli bir biçimde. Kadının geriliği ve kocasının devrimci ideallerini anlama eksikliği, erkeğin kavgacı ruhunda, savaşmak için kararlılığında bir engel olarak karşısına çıkar. Bunlar, yavaş ama kararlı olarak farkedilmez biçimde kemiren ve mahveden küçük kurtlardır. Ben, işçilerin hayatını biliyorum, hem de yalnız kitaplardan değil. Kadın yığınları arasındaki komünist çalışmamız ve genel olarak politik çalışmamız, erkekler arasında eğitimsel çalışmayı da kapsar. Hem Parti'de yığınlar arasında eski köle sahipliği görüşünün kökünü sökmeliyiz. Bu görev, işçi kadınlar arasında Parti çalışması için teorik ve pratik eğitimden geçerek kadın ve erkek yoldaşların oluşturulması kadar acil gerekliliği olan politik görevlerimizden biridir."

Biz, şimdi, bilinçli erkek yoldaşlarımızın da desteğiyle, çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Savaşıma katılan bilinçli kadın sayısını artıracağımıza ve partimizin 5. Kongresinde alınan kararı hayata geçirmenin yollarını açacağımıza inanıyoruz. Biliyoruz ki, Haydar Kutlu Yoldaş'ın dediği gibi "Kongre kararları, hayata geçirilmek için alınan kararlardır."

Kampanyanın Gösterdikleri

A.T./FAC

Maddi dayanışma kampanyası çerçevesinde, birimimizde neler yapılabileceğini parti örgütümüzde görüşerek planladık. İki ay içersinde 10.000 DM toplanmasını hedef olarak koyduk. Yoldaşların düşünce ve önerileri doğrultusunda kendilerini kampanyaya katılmaya çağıracağımız 80 isim belirledik. Saptadığımız bu 80 isimden 70'nin kampanyaya katılmaları sağlandı. Adı belirlenmiş olan 5 kişiye daha sonra edinilen bilgiler ışığında gidilmekten vazgeçildi. 5 kişi ise, kampanyayı olumlu bulduklarını, ama maddi durumları nedeniyle ancak ilerde katkıda bulunabileceklerini belirtti. Öte yandan standlar açılması, elişi yapılıp satılması vb. planlanan dışa dönük çalışmalar ise, aynı dönem bu alandaki gücümüzü Kürt halkıyla ve demokrasi güçleriyle dayanışma için ortak eylemlere ayırmamız nedeniyle gerçekleştirilemedi.

Planların tümü tam olarak gerçekleştirilmediyse de, parti örgütümüzün öne koyduğu hedefin iki katına varan bir sonuca ulaşması bizce önemli bir başarıdır. Bu sonucu sağlayan en önemli etkenlerden biri partimizin politikasının ve savaşımının, bu bağlamda kampanyanın öneminin katılanlara özümsetilebilmiş olmasıdır.

Belirtmek gerekir ki, kampanyaya katılanların hemen hemen tümünde ciddi bir duyarlılık vardı. Parti adına ilk kez ve doğrudan sempatizanlara gidilmesi ve katkılarının istenmesi, kampanyaya katılanlarda büyük bir güven duygusu yarattı. Sempatizanlar partinin böylesi önemli bir kampanya için kendilerini güvenilir görmesinden duydukları heyecanı ve onuru dile getirdiler. Birçok sempatizan, kampanyayı kendi çevrelerinde yaygınlaştırıp genişletmeyi önerdi. Maddi katılımın yanısıra, Parti için başka ne yapabileceklerini soranların yanısıra, bir kez değil, düzenli katkıda bulunmak isteyenler oldu.

Kampanyanın süreci ve sonucu parti örgütümüzde ayrıntılı olarak değerlendirildi. Bu değerlendirmeler ışığında yapılması gerekenler çalışma programı dahilinde planlandı.

HER ALANDA DAYANIŞMA ZORUNLUDUR

Başı 1. sayfada

bunun doğru olmadığını söylemesine önce şaştım, fakat şimdiye dek her sözünü kanıtladığı için güvenim tam olduğundan tarafsız kaldım.

Sempatizanınız önce ekonomik açıdan F. Alman Markının, Türk Lirasına çevrilmesinin sayısal bakımdan göz boyadığını, alım gücü ile ölçülmesinin gerektiğini örnekleriyle kanıtladı. Ayrıca sağlık hizmetlerinin, eğitim hizmetlerinin ve daha birçok sosyal olanağın Türkiye'de buradakinden daha kötü olduğunu belirtti. Akli dengesi yerinde olmayan bir insanın, elindeki parayı doğru kullanamayacağını ve bu paranın elinden alınıp dolandırılabileceğini açıkladı. Tüm ailenin burada sınıf savaşları sonunda kazanılmış bir sürü sosyal kazanımların göreceli güvenliği altında olduğundan çıkarak eşinin ve çocuklarının geleceklerini örneklerle açıkladı. En sonunda Türkiye'de faşist bir rejimin hüküm sürdüğünü, burada ise burjuva parlamenter sistemi ile toplumun yönetildiğini anlatarak aradaki farkları belirtti. Sonuç olarak faşist yönetimlerde parasal ve diğer yönlerden zayıf olan grupların nasıl baskı altında tutulduklarını belirterek kendini koruyacak durumda olmayan bu ailenin Türkiye'ye yollanmasının doğru olmadığını açıkladı.

Bu konuşma üzerine hepimiz ikna olarak kendisine hak verdik. Eğer sempatizanınızın açıklaması olmasaydı ne büyük moral yanlışlık yapabileceğimizi kavradık.

Ailenin yaşamını F. Almanya'da sürdürebilmesi için devamlı olarak bizlerin maddi ve manevi dayanışmamıza gereksinim duyacağından hiç şüphemiz yok. Bu durumun bizlere ileride birçok parasal, sosyal, hukuksal sorunların üstesinden gelme görevini yüklediğinin bilincindeyiz. Geçmiş deneyimimiz, dayanışmayı güçlendirdiğimiz oranda bu sorunların üstesinden geleceğimizi kanıtlıyor.

Sempatizanınızın yaptığı somut açıklamalar, bize, kendi insanlarımızın en temel insan haklarına, sosyal güvencelere sahip bir Türkiye'de yaşayabilmesi için özellikle faşizmin yıkılması gerektiğini kavrattı. Türkiye'de demokrasi güçleriyle dayanışmanın bizler için, özellikle şimdi yukarıda sözünü ettiğim göçmen işçiliğin üçüncü on yılının ağır sorunları karşısında ne kadar önemli bir görev olduğunu şimdi daha iyi görüyoruz.